

**Ministerieel besluit houdende vaststelling van een ontwerp van lijst van
als monument te beschermen vishal op de Vismarkt te DIKSMUIDE**

DE VLAAMSE MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BINNENLANDS BESTUUR,
INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001, 21 november 2003, 30 april 2004, 10 maart 2006, 27 maart 2009 en 11 mei 2012;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2009 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009, 4 december 2009, 6 juli 2010, 7 juli 2010, 24 september 2010, 19 november 2010, 13 mei 2011, 10 juni 2011, 9 september 2011 en 14 oktober 2011,

BESLUIT:

Artikel 1. Het ontwerp van lijst van de volgende voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten, wordt vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001, 21 november 2003, 30 april 2004, 10 maart 2006, 27 maart 2009 en 11 mei 2012 :

Wegens de historische waarde en de sociaal-culturele waarde, en de historische waarde in casu de architectuur-historische waarde:

- als monument

Vishal op de Vismarkt te Diksmuide, gelegen te
DIKSMUIDE, Vismarkt z.nr.

bekend ten kadaster:

DIKSMUIDE, 1e afdeling, sectie A, openbaar domein, zonder perceelnummer
zoals afgebakend op bijgevoegd plan

Art. 2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het gezamenlijk voorkomen en de onderlinge samenhang van de volgende intrinsieke waarden gemotiveerd:

De historische waarde en de sociaal-culturele waarde:

Diksmuide - reeds in de herfst van 1914 bijzonder hard beproefd tijdens de IJzerslag - is één van de drie frontsteden waarin bijna geen enkel gebouw de oorlog overleefde. Hierdoor vormt de stad een belangrijke materiële getuige van de Eerste Wereldoorlog, die de frontstreek jarenlang in zijn greep hield ten koste van honderdduizenden levens.

De in situ wederopbouw van de stad was na de enorme verwoestingen niet vanzelfsprekend, cf. de aanvankelijke scepsis hierover. Hetzelfde geldt voor het hernemen van de kronkelende Handzamevaart die aan de stadsrand aftakt met daaraan gelegen o.m. de Vismarkt. In een plan van 1916 is immers het voorstel opgenomen om de vaart recht te trekken ten voordele van een nijverheidszone.

De historiserende wederopbouw wou de getraumatiseerde bevolking haar trots teruggeven. Het 'pittoresk' herbouwde stadscentrum, waarvan de vishal een voorbeeld vormt - in het interbellum "een altijddurende tentoonstelling van oude-Vlaamse bouwkunde" genoemd - staat dan ook in schril contrast met archiefbeelden van totale verwoesting.

Door het hoog aantal historisch vrij correcte reconstructies is achter de architectuurlaag van de wederopbouw (jaren 1920), ook de laag van de historische stadsevolutie bewaard. De vishal is weliswaar niet op de historische plaats heropgebouwd, maar refereert toch aan het historisch gegeven van de diverse markten voor een bepaald product en aan de vooroorlogse hal achter het koor van de Sint-Niklaaskerk.

De historische, in casu de architectuur-historische waarde:

-Na de totale vernietiging lokt de wederopbouw hevige technische en architectuur-filosofische discussies uit, dit reeds in 1916 met het in Parijs goedgekeurde 'lijnrichtingsplan' van de Brusselse architect Charles Patris. Niettegenstaande de omvang van de vernietiging en de suggestie om naast de puinen een nieuwe stad te bouwen, wordt in 1919 beslist tot de in situ wederopbouw, onder leiding van de regionalistische stadsarchitect Jozef Viérin.

De gerealiseerde wederopbouw vloeit voort uit de afwijzing van de vooroorlogse 'witte stad' met bepleisterde lijstgevels door stadsarchitect Jozef Viérin en de Koninklijke Commissie voor Monumenten, en van de keuze om het 'middeleeuwse' Diksmuide te herstellen. Daarbij wordt bijna volledig de vooroorlogse perceels- en eigendomsstructuur overgenomen. De verschuiving van de vishal naar de grotere vooroorlogse Appelmarkt (de huidige Vismarkt) bewijst evenwel dat de wederopbouw ook oog heeft voor praktische en functionele aspecten. De bakstenen banken met hardstenen werkvlakken getuigen nog van de bedoelde verkoopfunctie.

De vishal wordt in 1924 centraal op de Vismarkt gebouwd naar ontwerp van de Brugse architect Lucien Coppé, een belangrijk architect voor de Diksmuidse wederopbouw. De hal vormt een open constructie op houten, roodgeschilderde pijlers boven hardstenen sokkels. Deze hal onder leien schilddak verwijst zowel naar de vooroorlogse hal (achter het koor van de Sint-Niklaaskerk) als naar de traditionele typologie van houtconstructies voor dergelijke markthallen. De hal ontleent haar belang ook aan de uitgekende inplanting op de zichtas vishal (zuidzijde van de Handzamevaart) - "Appelmarktbrug" - historische reconstructies aan de noordzijde van de vaart.

Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni 2006, 5 juni 2009 en 4 december 2009 en 10 juni 2011 (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994, 22 augustus 2006, 18 september 2009, 11 januari 2010 en 2 augustus 2011).

Brussel,

05 JUNI 2013

Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering,
Toerisme en Vlaamse Rand

Geert BOURGEOIS